

Fjordager Cyklings klubtur til Harzen 2017

Af Dorte Vagner, John Albrechtsen og Jens Nørregaard

Sidste års klubtur til Harzen var en stor succes, så der var ingen tvivl blandt rytterne, da udlandsturen 2017 skulle planlægges: Det skulle være Braunlage, Harzen igen, og det skulle være Hotel Relexa. Desværre er Relexa et meget populært hotel, så vi kunne ikke få plads i starten af juni som ønsket, men måtte tage starten af maj. Det betyder forventeligt nok lavere temperaturer og ringe chance for korte bukser og trøjer. Dette og en række afbud fra ryttere, som havde regnet med at skulle deltage, gjorde at det kun var 16 ryttere og en medrejsende hustru, der tidlig torsdag morgen d. 4. maj drog afsted med en Bergholdt bus. Bergholdt havde været så venlig at holde prisen til trods for, at den oprindelig var beregnet på et større antal deltagere. Bergholdts chauffør Karsten havde hænderne skruet rigtig på, da vi skulle pakke cyklerne ind og ud af traileren, og han havde den rette forståelse for cykelryttere, da han selv var rytter og havde taget cykel med til Braunlage.

Brockenblick

Turen til Braunlage forløb uden nævneværdig køkørsel, så vi nåede frem ca kl 14:00 og var klar til en tur for at få løst benene op.

De 16 ryttere deltes op i tre nogenlunde lige store hold, hvor niveauet inden for holdene passede.

Der var lidt justeringer undervejs

I det følgende har repræsentanter fra de tre hold berettet om nogle af oplevelserne.

Hold 1.

Efter ankomsten til Braunlage torsdag blev hold 1 og 2 enige om at køre to forskellige ture. Nogle havde brug for at rulle uden de store stigninger, andre havde brug for en udfordring lige fra starten.

En blanding af ryttere fra begge hold kørte 65 km med højt tempo i tørvejr og god stemning. De resterende ryttere kørte en tur på Brocken. Humøret var højt hele vejen ud til Brocken, hvor der blev kørt i et pænt jævnt tempo. Nogle havde kørt turen før, og vidste hvad det indebar. For en enkelt rytter var det første gang. Alle kæmpede sig opad i eget tempo. Det var vådt, tåget og koldt, langt fra en fornøjelse, men alle kom hele vejen op. Humøret var højt på toppen inden turen mod bunden, hvor man samlede op igen. Der blev kørt stærkt ned, til trods for våde veje og meget tæt tåge. En enkelt rytter var mindst lige så presset nedad som opad, og de øvrige ryttere var presset på at holde varmen inden sidste mand kom ned.

På 2. dagen var det planlagt at køre en tur på 84 km og 1317 hm med et hvil, hvor frokosten skulle indtages. Vi kørte fra hotellet i tørvejr i et frisk tempo, og stemningen var god. Vejret blev mere og mere fugtigt, det luftede og regnen kom snigende i takt med stigningerne. Alle kæmpede deres egne kampe, og vi samlede op på toppen samt igen i bunden.

Efter ca. 60 km. spiste vi frokost på en hyggelig fortovscafe, hvor det var muligt at komme indenfor i varmen. Vi fik serveret en rigtig lækker kop gullasch suppe, og dertil øl eller cola samt kaffe.

Vi kørte de sidste 24 km hjem, stemningen holdt, og alle kom godt hjem uden punkteringer og uheld. Hjemme på hotellet blev der tid til en tur i poolen og en varm sauna. Andre fik en lur eller gik en tur i Aldi, hvor der blev provianteret, slik, chip og champagne.

På 3. dagen var der stor forskel på, hvor mange kræfter der var tilbage i benene og ikke mindst i hovedet. En enkelt havde hviledag og plejede sit knæ. En del af holdet kørte en dejlig lang tur på 100 km med stigninger og godt tempo. Der blev nydt en lækker pasta m/kødsovs til frokost. Resten af holdet kørte på Brocken igen. To ryttere kørte op en enkelt gang. En rytter tog den to gange. Sidste mand kørte op hele 5 gange – noget af en sej præstation.

Alle fik hvad de kom efter både af udfordringer og fantastisk dejligt selskab.

Dorte Vagner

Hold 2.

Turen til Braunlage gik godt, kl 15 var vi der. Hurtigt fik vi vores værelser, klædes om og op på cyklen. Godt 54 km, bakker så store, pyha. Jeg skulle køre på hold 2, med Peder som holdkaptajn. Normalt kører jeg på hold tre, men for at holdene blev nogenlunde lige store, var vi nogen som blev flyttet rundt.

Første dag gik godt, kunne godt mærke at farten var lidt højere end normalt.

Ved hjemkomsten til hotellet fik jeg en snak med Peder, han fortalte, at jeg ikke måtte køre foran, da jeg brugte for mange kræfter, god snak.

Dag 2 skulle vi ud på 85 km, store sommerfugle i maven. Vi lagde ud med en lang nedkørsel, og når noget går ned, skal vi jo op igen, og pyha en stigning. Flere lange strækninger på 13% stigning, et par steder måtte jeg lige af og trække vejret, men op kom jeg. Peder var god til at komme ned efter os, som kom længere nede, en god kaptajn. Godt middag skulle vi ind og spise. Det var mega koldt, så gullaschsuppe var det eneste rigtige. Vi havde hold 1 med på turen, men de blev styret af Peder med kærlig, hård hånd. Nu var det så hjemad.

Man har været så smart at lægge Braunlage på toppen af et bjerg. De sidste 7 km gik det opad med ca. 6-7 % stigning.

Vel hjemme på hotellet, træt og godt brugt. Efter turen og et godt bad, gik vi ned i byen, fik os en kop kaffe og hindbærkage, mums .

Gik tidligt i seng, der var jo næste dag, 100 km !

Dag 3, lidt nervøs, fik en snak med Peder, overvejede om jeg skulle hoppe på hold tre. Peder kan sælge sand i Sahara, han fik mig overalt til at køre med. Han havde ændret turen, så den ikke blev så lang. Den viste sig senere kun at være 1 km kortere.

Vi lagde ud med en lettere opkørsel, ok . Derefter kom en ca. 10-11 km nedkørsel, fedt. Jeg kunne mærke at jeg havde gode ben, det kørte godt.

Der var langt hjem endnu. Vi kom ned i en dal med vinden i ryggen, det kørte mellem 40-47 km i hastighed, fedt. Der var flere op og nedkørsler.

På et tidspunkt kom vi til et ret højt sted, med et gammelt tårn. Det viste sig at være en gammel grænse mellem øst - vest, spændende.

Solen skinnede det meste af dagen, så det kørte .

Vores mad blev indtaget i Bad Lauterberg, den bedste spaghetti bolognese i mands minde. Jeg kunne ikke spise op. Efter spisepausen var det hjemad.

Peder mente der var ca. 18 km, tjeneren mente 12-13 km. Men, men Peder havde gjort sit hjemmearbejde godt, der var 18 km.

En kanon god dag, som jeg ellers havde frygtet, men Peder kørte det fornuftigt, med John Dyrvig som traktor, han er lige så sikker som fartpilotten på min BMW. Tak for en fantastisk tur, og tre gode dage med

Peder, Rene, Torben, John D, Steen.

John A

Hold 2 holder et lille hvil

Hold 3.

**Hold 3 på opvarmningstur
(Rollo tog billedet)**

På toppen af Brocken

Egon, Rollo, Leif, Lars, Poul og Jens var enige om, at opvarmningsturen torsdag eftermiddag, da vi var ankommet, ikke skulle være for lang, så vi nøjedes med en 30 km sløjfe med 490hm sydøst for Braunlage. Da vi kom tilbage til udkanten af Braunlage, havde vi god tid inden aftensmaden, så Rollo mente, at vi godt lige kunne smutte af en genvej over til Sct. Andreasberg og besejre den legendariske stigning, som der gik rygter om, at 1. holdet havde kørt op ad sidste år. Vi endte dog hurtigt i en skov, hvor vejen blev til en grussti. Her sagde Egon og Leif farvel, Lars var kørt fra ved hotellet. Vi andre tre fortsatte, men måtte efter en kilometer på et vildt MTB single track se i øjnene, at vi ikke havde de rette cykler til den slags terræn og vendte om. Hotellets bad, sauna og en øl i baren gjorde godt.

Med sine 1142m o. h. er Brocken Harzens højeste bjerg, og det havde hold 3 uset sig som fredagens udfordring. Turen gik via Elend og Schierke. Opstigningen starter officielt i Elend med 14,5 km til toppen og gennemsnitlig stigning 4,5%, men det er først efter Schierke, at stigningen rigtig tager fat med kilometer efter kilometer med 6 - 7 og 8%, og på de sidste kilometre var der stigninger på op til 13%. Lars havde ikke helt benene på dagen og valgte at køre så langt op, som det rakte og derefter returnere til Gasthaus Winkler i Schierke, hvor vi havde aftalt at spise frokost. Vi andre kæmpede os til toppen, hver mand i sit eget tempo. På toppen var der meget tåget og koldt, så vi blev der kun lige til de obligatoriske billeder var taget. Nedturen blev taget i et noget langsommere tempo end sidste år, hvor vejen var tør. Hos Winkler ventede Lars, og efter en god kraftig gullaschsuppe kunne vi vende tilbage til hotellet, hvor resten af eftermiddagen blev tilbragt i wellness områdets bad, pool og sauna. Det følte godt efter turens 45 km med 1000hm.

**Schierke er en rigtig hekseby –
heksedukker overalt**

Cafe Winkler

Lørdag havde vi planlagt at køre en lang tur sydpå i Harzen - den blev på 100 km og 1280hm. Lars havde valgt at spare benene lidt og bruge tiden sammen med Marianne. Vi andre 5 kørte ud kl 9:30. Ruten var lagt, så vi fik mulighed for en lille afstikker til byen Sct. Andreasberg med den berømte stigning. Her mødte vi et hold ryttere fra Hedensted, der også kørte stigningen. Stigningen er en gade inde i den i øvrigt kønne by og er skiltet til at være 800m, 18%. Efter at have taget den i øjesyn forsøgte Rollo og Jens sig og med god hjælp fra hele holdet, der stod på toppen og heppede os de sidste modbydelige 100 meter op, lykkedes det.

Rollo på Sct. Andreasberg stigningen

Herfra gik turen via Bad Lauterberg og Herzberg. I Pöhlde lidt syd for Herzberg fandt vi et Gasthaus der havde åbent og fik hele familien sat i gang med bestilling, køkken og servering af en god Jägerschnitzel med Salzkartoffeln. Bedstefaderen i huset kunne i øvrigt oplyse, at Pöhlde i DDR tiden lige nøjagtig lå 5km vest for muren. Efter sådan en gang kraftig bondekost gik der nogle kilometer, inden vi havde fundet det gode tråd igen, og vi kørte en tid i Harzens bakkede lavland via Bartolfelde og Bad Sachsa til den østlige opstigning tilbage til Braunlage. Her måtte der atter kæmpes, men vi nåede tilfredse tilbage til hotellets vederkvægende wellness og en god hvedeøl.

Hold 3 havde i de tre dage en god blanding af cykling, wellness og socialt samvær. Præcis som en klubtur skal være.

Jens

Der var generelt en god stemning og et godt fællesskab i de tidsrum, hvor de tre hold var samlet: ved morgenmaden, den overdådige aftensmadbuffet og samlingerne i hotellets bar.

En hyggestund i baren inden aftensmaden

Lørdag aften var det atter vores indkøbschef Rene, der skaffede en god pris for rødvinen til selskabet. Denne gang var det vist noget med et overstået sølvbryllup der skulle fejres.

Som afslutning lørdag havde vi tænkt at besøge restaurant Tenne, hvor vi havde haft nogle fornøjelige timer sidste år, men der var stopfyldt og umuligt at få plads til 17 gæster. Efter at have været en lille tur udenfor var vi dog fire, der prøvede igen og fik plads. Her kunne vi fra første række opleve Frank Faber der iført Lederhosen gav nogle af sine schlager-numre. Stemningen var kogende, men Frank var ikke helt på niveau med det, vi huskede fra sidste år – nå, han kan jo have haft en dårlig dag.

Søndag morgen fik vi hurtig pakket og kom afsted inden kl 9.00. Efter en begivenhedsløs tur op gennem Tyskland og en hurtig proviantering i Flensborg, nåede vi Fjordager lidt før kl 18:00.

Det følte som en god tur i Harzen begunstiget af ingen uheld eller punkteringer, og vi undgik regn bortset fra 1. holdets tur på Brocken om torsdagen.